

for saa vidt ogsaa af den højtærede Minister, og jeg vil specielt takke, fordi man, som det fremgaar af Ordførerens (Rørdam) Bemærkninger, har taget Hensyn til Anken over, at der i Lov af 10. Maj 1912 er gjort saa stor Forskel i §§ 3 og 6 paa Betaling for og Statstilskud til Børns Underhold og Ophold paa Sanatorier. Jeg vil benytte Lejligheden til samtidig at understrege en anden Henvendelse, jeg rettede til den højtærede Justitsminister, og som har været fremme i Udvalget, og hvortil Udvalget har sluttet sig, nemlig angaaende Spørgsmaalet om kommunale Sanatoriers Stilling nu under Dyrtiden, gaaende ud paa, at der til kommunale Sanatorier paa samme Maade som til Nationalforeningens Sanatorier skulde ydes et Dyrtilskud paa Finansloven. Jeg har opfattet Udvalgets Stilling saaledes, at det har tiltraadt denne Henvendelse, som jeg altsaa ogsaa har haft Lejlighed til at fremsætte i Udvalget. Jeg har ogsaa opfattet Ordføreren saaledes, at han paa Udvalgets Vegne kan anbefale, at der ydes et saadant Dyrtilskud. Jeg ønsker at fremhæve dette, fordi jeg mener, at det er retfærdigt, at et saadant Dyrtilskud ydes til kommunale Anstalters Sanatorieafdeling. Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Justitsminister, om ogsaa han er villig til at anbefale, at et saadant Tilskud ydes paa Finansloven.

Justitsministeren (Zahle): At give Statsunderstøttelse til rent kommunale Sanatorier, naar de ikke er statsanerkendte, vilde føre meget for vidt. Det kunde maaske lade sig gøre for et lille Sanatoriums Vedkommende som det paa Bornholm, men man har ogsaa store kommunale Sanatorier, og at kaste Byrden ved Driften af disse over paa Statskassen vilde maaske være noget for vidtrækkende til, at det kan lade sig gøre; derimod er jeg villig til at tage op til Overvejelse og eventuelt fremsætte Forslag til Lov med Hensyn til statsanerkendte Sanatorier. Jeg maa i øvrigt takke Udvalget, fordi det enstemmigt har indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Den Opgave, Udvalget har stillet mig, at tage Loven af 10. Maj 1912 om Statsstøtte til tuberkulosens Sygebehandling op til Revision i denne Samling under Hensyntagen til de Ønsker, der blev udtalt ved første Behandling af nærværende Lovforslag — og jeg vil tilføje navnlig de Ønsker, som i Dag er fremsatte —, skal jeg tage op til Løsning saa hurtigt som

muligt. Men siden Samraadet med Udvalget har fundet Sted, er Aftale truffet om, at Rigsdagen skal slutte den 19. Marts, altsaa om en god Maaned, og alt tyder paa, at det fremsatte Lovforslag om Grundlovens Ikrafttræden vil blive til Lov; under disse Omstændigheder vil det være tvivlsomt, om en saa vidtgaende Opgave som Revisionen af Loven af 10. Maj 1912 kan være fuldt forberedt paa et saadant Tidspunkt, at der kan være Udsigt til, at et Lovforslag kan blive fremsat i denne Samling. Men efter al Sandsynlighed vil der være Rigsdag igen efter Valgene og Sommeren igennem som de foregaaende Aar, og der vil altsaa kun blive en Afbrydelse i Tiden fra Rigsdagens Opløsning, til Valgene er helt forbi, og maaske en kort Tid derefter, og kan det ikke lykkes at faa et Forslag om Revision af Loven af 10. Maj 1912 færdigt i denne Samling, skal jeg love, at et Forslag herom skal blive fremsat saa snart som muligt i næste Samling. Jeg tror, at jeg efter det, der er sket, er nødt til at tage dette lille Forbehold.

Til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen) skal jeg sige, at det var dog maaske rigtigt nok, at man ved den Sag, han omtalte, henvendte sig til Kirkeministeren, thi ganske vist sorterer Tuberkuloseloven under Justitsministeren, men Præsten sorterer under Kirkeministeren, og jeg synes, at det var Præsten, man ved denne Lejlighed skulde gøre noget ved. Det er ikke muligt at foreskrive Regler for alting i Lovene, vi er sikkert meget, meget for langt inde paa at ville affatte Lovene saaledes, at ethvert Tilfælde omfattes af deres Regler; den Bestræbelse, som gaar ud paa, at alting skal staa i Lovene, saaledes at man i ethvert indtrædende menneskeligt Tilfælde kan slaa op i Lovene og faa at vide, hvorledes man skal bære sig ad, vil føre til det stik modsatte af Klarhed; hvis Lovene affattes saaledes, vil det tværtimod føre til, at Folk slet ikke kan finde ud af, hvad Lovene skal betyde. At forlange, at det skal være foreskrevet i Lovene, hvad en Præst skal gøre, naar en, der skal søge Konfirmationsundervisning hos ham, er syg, er at gaa meget for vidt; jeg synes, det havde ligget nær at løse dette Spørgsmaal rent menneskeligt, Præsten burde have fundet ud af, at han kunde læse særskilt med den syge Dreng, det havde været præsteligt og menneskeligt nærliggende. Saaledes blev Spørgs-